

Casa Bertrand

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Rambla de Can Bell, números 17 - 21.
Emplaçament Sant Cugat nucli

Coordenades:

Latitud: 41.459155177074
Longitud: 2.0927686603353
UTM Est (X): 424232
UTM Nord (Y): 4590127

Classificació

Número de fitxa 08205 - 432
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme Historicista
Segle XX
Any 1925
Autoria de l'element: Enrique Vincenti Bravo
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-15.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari IPA-27922
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 4202501DF2940C0001UW
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Descripció

Gran torre burgesa d'estil eclèctic i historicista que incorpora elements característics de l'estètica centreeuropea i Tudor. Fou construïda a la dècada de 1920 per l'industrial tèxtil Manuel Bertrand, sota projecte de l'arquitecte Enrique Vicenti Bravo, i forma part d'una gran finca.

L'edifici principal és un gran xalet unifamiliar, de planta rectangular i que consta de soterrani, planta baixa, dos pisos i golfes. El parament exterior és obrat amb blocs de morter amb colorant. A la façana hi ha una tribuna recolzada en arquitraus en el segon pis, realitzada tota en fusta, tant l'estructura com la barana i les obertures. La teulada és a diversos vessants, i presenta mènsules de fusta. El volum occidental acull la zona domèstica de l'habitatge i consta de diverses plantes. La planta semisoterrània conté la cuina i una fresquera; a la planta baixa hi ha el menjador; i a les plantes primera i segona hi trobem diverses estances. El volum oriental presenta un únic pis de gran alçada i acull la part més noble i emblemàtica de la casa, especialment una gran sala amb elements d'estil neo-Tudor, on destaca el sostre de fusta sobre encavallades i una gran xemeneia. La crugia d'unió també és d'una sola planta, més baixa, i acull una gran escala d'honor i grans vitralls. A l'interior de l'edifici són destacables els paviments, els revestiments i la llar de foc, d'estil noucentista.

Del mateix estil arquitectònic i artístic són uns cossos annexos on trobem una capella amb decoracions neogòtiques, així com una casa de convidats o de caps de setmana. Aquesta va ser la primera edificació projectada a la finca, el 1924. Es tracta d'un edifici aïllat, de planta rectangular, de petites dimensions, amb coberta a dos vessants molt pronunciats, de teula plana i amb un ràfec volat. Se li adossa el cos de la llar de foc, amb una altra xemeneia. A l'interior destaca el paviment, de rajola tradicional combinada amb rajoles amb motius heràldics policroms. També és interessant l'enrajolat ceràmic de la cuina, amb rajoles de la dècada de 1920, de gran qualitat i que reproduïen motius tradicionals de les rajoles de vela, amb imatges d'oficis i de bestiar.

Al voltant de la casa hi ha un jardí de grans dimensions.

Història

La Casa Bertrand va ser construïda l'any 1925 segons projecte de l'arquitecte Enrique Vicenti Bravo. Es tractava d'una segona residència, en una parcel·la de més de 30.000 metres quadrats. El promotor va ser Manuel Bertrand Girona, un industrial tèxtil de Barcelona.

Durant la Guerra Civil Espanyola la casa va ser confiscada i hi va fer estada, de manera temporal, Juan Negrín, president del Govern central entre 1937 i 1939. A la dècada de 1960 l'edifici fou adquirit per una família procedent de Mèxic.

Al voltant de 1964 la finca fou adquirida per Jaume Jorba Senabre i, en aquell moment, s'hi van fer reformes. el 2021 la casa va ser objecte d'una rehabilitació integral.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

MIQUEL SERRA, Domènec (2007). “El patrimoni històric i cultural en l’àmbit de la Torre Negra”. *Gausac* 30-31, 2007, p.7-132.

PASTOR, Isidre (2019). *Informe preliminar històric arquitectònic de Casa Betrand*.

PASTOR, Isidre (2020). *Informe preliminar històric arquitectònic de Casa Betrand. Addenda caseta de convidats*.

Revista de Oro (1926). *Chalet de estilo Tudor*.

